

Γίργκεν Μπανσέρους

Μια υπόθεση για τον
ΝΙΤΕΤΕΚΤΙΒ ΚΛΟΥΖ

Μικρά και
μεγάλα ψάρια

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Στο σκέιτμπορντ δεν τα καταφέρνω. Οι διπλές στροφές και τα ακροβατικά σάλτα δεν είναι για μένα. Αλλά να φτάσω ως το περίπτερο της Όλγας, εντάξει, μπορώ.

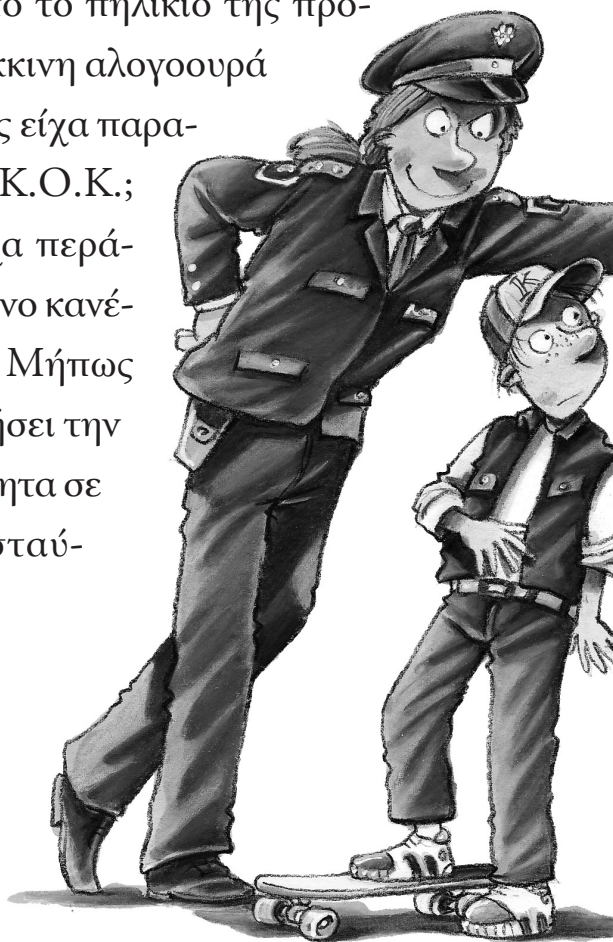
Εκεί ακριβώς πήγαινα εχτές, όταν με σταμάτησαν δυο αστυνομικοί. Μια γυναίκα κι ένας άντρας.

– Βρε, βρε! Ποιος είναι ο κύριος; είπε ο αστυνομικός.

Εγώ δε μίλησα.

– Ο διάσημος Κλουζ, απάντησε η συνάδελφός του.

Κάτω από το πηλίκιό της πρόβαλλε η κόκκινη αλογοουρά της. Μήπως είχα παραβιάσει τον Κ.Ο.Κ.; Μήπως είχα περάσει με κόκκινο κανένα φανάρι; Μήπως είχα αψηφήσει την προτεραιότητα σε καμιά διασταύρωση;

Αποφάσισα προς το παρόν να κρατήσω το στόμα μου κλειστό και να περιμένω.

– Ωραίο σκέιτμπορντ, είπε ο αστυνομικός.

– Ναι, αλλά το σκέιτμπορντ είναι επικίνδυνο, συμπλήρωσε η συνάδελφός του.

Α, αποκεί φυσούσε ο άνεμος, λοιπόν! Οι δυο αστυνομικοί σταματούσαν όποιον έβλεπαν με σκέιτμπορντ, ποδήλατο ή πατίνια, για να του προσφέρουν δωρεάν μαθήματα οδικής ασφάλειας.

– Το ξέρω, είπα ισιώνοντας το κασκέ-
το μου, που είχε τραβηχτεί λιγάκι προς
τα πίσω όσο έτρεχα.

– Τι ξέρεις;

– Ότι θα έπρεπε να φοράω
κράνος. Και προστατευτικά για
τους αγκώνες. Και επιγονατίδες. Α,
ναι, και γάντια, απάντησα. Αυτό δε θέ-
λατε να μου πείτε;

Η γυναίκα κούνησε το κεφάλι της.

– Σωστά. Το 'πιασες.

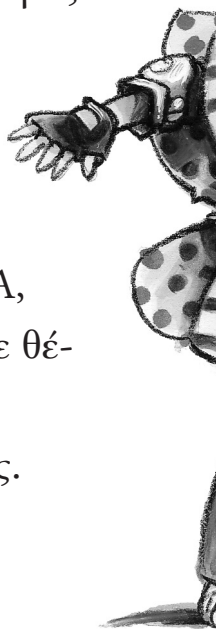
– Να φύγω τώρα; ρώτησα.

Κούνησαν κι οι δυο το κεφάλι τους.

– Πρέπει να φοράς τουλάχιστον κρά-
νος, ακούς; Θα 'ναι κρίμα να πάθεις ζη-
μιά, είπε ο αστυνομικός.

– Κρίμα κι άδικο για τέτοιο μεγάλο ντε-
τέκτιβ, πρόσθεσε η γυναίκα.

Δεν είχαν κι άδικο. Αλλά, αν με ρωτού-

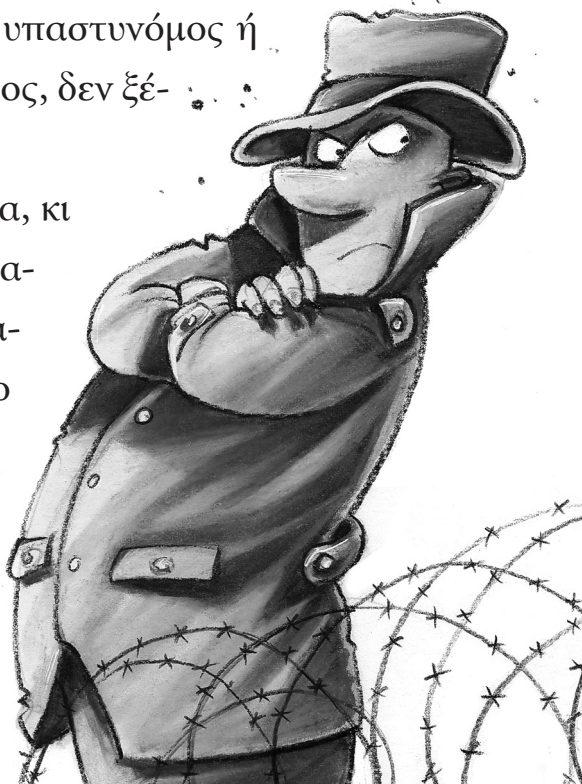
σαν, δε θα το παραδεχόμεν
ποτέ. Είναι λίγο παρά-
ξενη η κατάσταση
ανάμεσα στους ιδιω-
τικούς ντετέκτιβ και
τους αστυνομικούς. Μεταξύ
μας δεν υπάρχει συμπάθεια.
Ποτέ δεν υπήρχε. Και ποτέ
δε θα υπάρξει. Τελεία και
παύλα.

Ίσως φταίει που εμείς οι ιδιω-
τικοί δε φοράμε στολή και δεν
έχουμε αυτοκίνητα με σει-
ρήνα. Ίσως φταίει που οι
συνάδελφοι από τα αστυνομικά τμήματα
τα βρίσκουν πολύ συχνά μπαστούνια με
τις έρευνές τους. Ό,τι κι αν φταίει, πά-
ντως, το ζήτημα παραμένει: η συνεργασία
των ιδιωτικών ντετέκτιβ με την αστυνομία

είναι σπάνια. Πιο σπάνια κι από χιόνι τον Αύγουστο.

Το αστυνομικό τμήμα της γειτονιάς μας βρίσκεται στο τέρμα της λεωφόρου Κόνραντ Αντενάουερ. Τον διευθυντή τον λένε Μαξ Χοφ και είναι επιθεωρητής. Τον βοηθό του τον λένε Γκερτ Χάουζερ και είναι υπαστυνόμος ή υπεραστυνόμος, δεν ξέρω ακριβώς.

Μέχρι τώρα, κι όσο μπορούσαμε, αποφεύγαμε επιμελώς ο ένας τον άλλον. Μου έτυχαν

κάποιες δύσκολες υποθέσεις, όπου πραγματικά λίγη βοήθεια από μέρος τους θα μου ήταν χρήσιμη. Δεν τους τη ζήτησα. Διότι ανάμεσα στους ιδιωτικούς ντετέκτιβ και τους αστυνομικούς δεν υπάρχει συμπάθεια, ποτέ δεν υπήρχε και ποτέ δε θα υπάρξει και λοιπά και λοιπά.

Η κατάσταση αυτή έδειξε ν' αλλάζει

—για λίγες μέρες τουλάχιστον—,

όταν συνάντησα

τυχαία στο περίπτερο

της Όλγας τον επι-

θεωρητή Χοφ.

Εκείνος

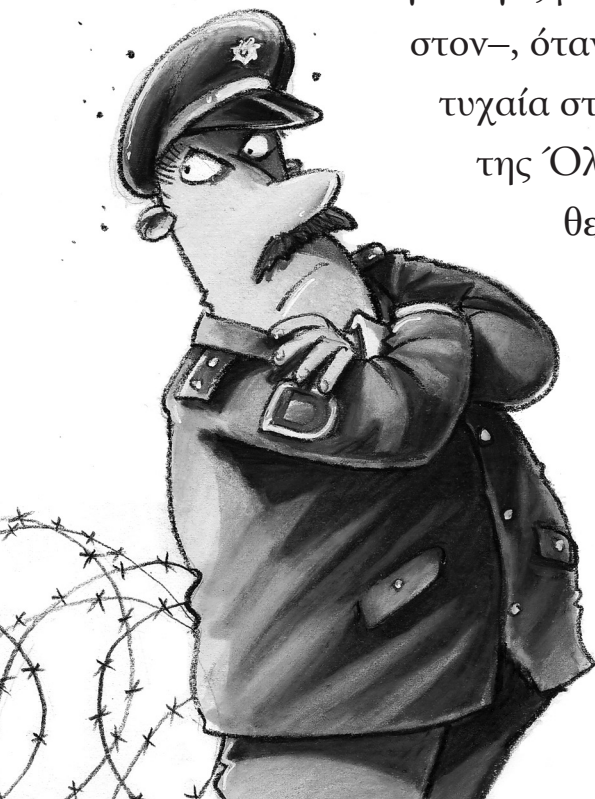
αγόραζε

αηδιαστι-

κά άφιλτρα

τσιγάρα,

εγώ χρεια-

ζόμουν απαραίτητως ένα πακετάκι Κάρπεντερ. Ο εγκέφαλός μου διακόπτει κάθε εργασία όταν τον αφήνω πάνω από είκοσι τέσσερις ώρες χωρίς τσιχλόφουσκα.

– Γεια σου, Κλουζ, με χαιρέτησε η Όλγα, μόλις με είδε. Μήπως έχεις πέντε λεπτάκια;

– Γιατί ρωτάς; ρώτησα εγώ.

Ο Μαξ Χοφ στράφηκε προς το μέρος μου. Τον είχα αναγνωρίσει τον διευθυντή του αστυνομικού τμήματος, πριν δω το πρόσωπό του. Ο τύπος έχει κάτι πλάτες σαν μποξέρ βαρέων βαρών, χερούκλες σαν τηγάνια και σαγόνι σαν σφυρί. Με λίγα λόγια: αποκλείεται να τον δεις και να μην τον προσέξεις.

– Γνωρίζεστε; ρώτησε η Όλγα.

Μια υπόθεση για τον
ΝΤΕΤΕΚΤΙΒ ΚΛΟΥΖ

Όνομα: **Κλουζ**

Επάγγελμα: **Μαθητής**

Χόμπι: **Ιδιωτικός ντετέκτιβ**

Πάθν: **Γάλα και τοίχλες**

Οι αστυνομικοί και οι ιδιωτικοί ντετέκτιβ δεν είναι και οι καλύτεροι φίλοι. Ίσως επειδή οι ιδιωτικοί ερευνητές δε φοράνε στολή. Ίσως επειδή τριγουρίζουν χωρίς περιπολικά, γαλάζια φώτα και σειρήνες. Ίσως επειδή χώνονται στις δουλειές της αστυνομίας. Το σίγουρο είναι πως η συνεργασία ιδιωτικού ντετέκτιβ με αστυνομικό είναι πιο σπάνια κι από χιόνι τον Αύγουστο. Αυτή τη φορά όμως ο Κλουζ αναλαμβάνει μια υπόθεση για λογαριασμό του επιθεωρητή Μαξ Χοφ.

Κι αυτό που στην αρχή μοιάζει μικρό ψαράκι αποκαλύπτεται πραγματικά θεόρατο.

Μια αστυνομική σειρά για μικρούς αναγνώστες, με ήρωα ένα εννιάχρονο αγόρι που δεν έχει τίποτα να ζηλέψει από τους ήρωες των κλασικών αστυνομικών μυθιστορημάτων.

από 8 ετών

Η σειρά τιμήθηκε το 2006 με το βραβείο Hansjörg-Martin-Preis, το σημαντικότερο γερμανικό βραβείο για συγγραφείς παιδικών και νεανικών αστυνομικών βιβλίων. Έχει μεταφραστεί σε 14 γλώσσες και έχει πουλησει πάνω από 850.000 αντίτυπα.

ISBN 978-618-03-0207-3

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 80207